

Výstava mapuje tři velikány z Vysočiny

Zdeněk Řezníček, Josef Florian, Bohuslav Reynek, tyto osobnosti představuje výstava v Třebíči.

■ Antonín Zvěřina

Otisky Staré Říše, Zdeněk Řezníček a jeho přátelství s Josefem Florianem a Bohuslavem Reynkem, to je název výstavy, která potrvá v zámeckých končinách Muzea Vysočiny v Třebíči do 3. listopadu.

Muzeum Vysočiny Třebíč výstavu připravilo ve spolupráci se synem Petrem Řezníčkem, s Galeríí výtvarného umění v Havlíčkově Brodě a s externími odborníky Mgr. Ivo Binderem a PhDr. Pavlem Jindrou. Projekt se uskutečnil za finanční podpory Ministerstva kultury České republiky a města Třebíči.

Třebíčský rodák **Zdeněk Řezníček** se narodil 16. února 1904 v Třebíči v úřednické rodině, jeho otec byl poštovní úředník, měl další tři sourozence. Byl básník, překladatel, vydavatel bibliofilské edice Magnificat a publicista. Zemřel 17. dubna 1975 v Praze.

Používal i pseudonymy Zdeněk Řezníček-Sid nebo Zd. Sid. Pracoval jako úředník a správce nejprve ve znojemské, později v kroměřížské nemocnici.

V roce 1915 nastoupil na Gymnázium Třebíč, v roce 1918 přešel na dvouletou městskou obchodní školu, kterou dokončil v roce 1920. V roce 1926 pak nastoupil na Obchodní akademii Dr. Albína Bráfa, kde v roce 1929 odmaturoval.

V první polovině dvacátých let minulého století se dal strhnout bouřlivým dělnickým hnutím a začal publikovat v levicově zaměřených novinách a časopisech.

Třebíčský novinář

Od 20. let 20. století působil jako politický pracovník v komunistickém hnutí a spoluzakládal KSČ v Třebíči, spolupracoval s Bohumírem Šmeralem, Gustavem Klimentem a Ottou Rydlem. Působil také jako trebičský novinář, kdy spoluzaložil místní noviny Jiskra.

Mezi lety 1929 a 1938 působil Zdeněk na místě úředníka ve znojemské nemocnici. Ve městě pracoval jeho bratr Ladislav jako knihovník a uvedl jej do společnosti. Místo tam získala i jeho manželka Libuše, narodily se mu

SOUČÁSTÍ výstavy Otisky Staré Říše se stala dětská vernisáž, která přitažlivou formou s expozicí seznámila malé návštěvníky.

Foto: Antonín Zvěřina

tam dvě dcery, v roce 1934 Marcela a o tři roky později Jana z Arku, které byla za kmotru manželka Bohuslava Reynka, francouzská básnířka Suzanne Renaud. Oba se manželé také věnovali ochotnickému divadlu, Zdeněk jako režisér.

Tam se také stal Zdeněk Řezníček jedním z autorů časopisu Proč a proto. Ve Znojmě se manželům narodily dvě dcery. Od roku 1930 překládal knihy pro nakladatelství Stará Říše.

Osudný pro něj byl rok 1938, kdy Znojmo musel opustit po zabrání Sudet německými fašisty. Přestěhoval se s rodinou do Krahulova na Třebíčsku k matčiným rodičům, později do Kroměříže, kde působil opět jako úředník v nemocnici a od roku 1945 jako ředitel nemocnice.

První rok v Kroměříži žil bez rodiny, což nesl velice těžce. V roce 1946 se manželům narodil syn Petr. V roce 1964 odešel Zdeněk Řezník do důchodu a roku 1974 se přestěhoval do Prahy, kde v roce 1975 zemřel na rakovinu plic.

Zásadním pro jeho další směřování bylo seznámení s Josefem Florianem, staroříšským výrazně katolicky orientovaným vydavatelem, který mu nabídl spolupráci.

Pro jeho vydavatelství, zejména pro edici Archy, publikoval překlady i vlastní básně, současně byl celý život jeho velkým obdivovatelem.

V letech 1939 až 1947 vydával ve spolupráci s Bohuslavem Reynkem vlastní bibliofilskou edici Magnificat, která se soustředila na původní i překladovou poezii spirituální orientace.

Odešel do ústraní

V edici vyšlo celkem patnáct svazků, po komunistickém převratu byla nakladatelská činnost zastavena, další připravené tituly již po únoru 1948 vyjít nemohly. Zdeněk Řezníček se odmíchl, stáhl se do ústraní, k autorské tvorbě ani k vydávání knih se již nevrátil.

Josef Florian se narodil 9. února 1873 ve Staré Říši v tehdejší Rakousku-Uhersku a zemřel v roce 1941. Ve Staré Říši je pohřbený.

Byl to moravský katolicky orientovaný myslitel, literát, vydavatel filozofické i umělecké literatury a překladatel z francouzštiny a angličtiny.

Pocházel z rodiny venkovského tesaře z městečka Stará Říše na Vysočině. Maturitu složil na reálce v nedaleké Telči. Krátce působil na obecní škole v Kostelní Myslové.

Studoval na technice a odtud přešel na filozofickou fakultu. Po studiích nastoupil jako středoškolský profesor přírodopisu do Náchoda, kde se seznámil s radikální filozofií francouzského myslitele Léona Bloye.

Pod jeho vlivem opustil pedagogickou dráhu a po patnácti letech se vrátil do rodného kraje. Usadil se zpět ve Staré Říši, kde se naplno projevila jeho svéráznost a zarputilost. Oženil se a svých dvanáct dětí neposílal do školy, ale vzdělával je podle svých metod doma sám.

Roku 1903 začal Florian ve Staré Říši s hluboce promyšlenou koncepcí vydávat podle svého názoru hodnotné a společensky potřebné knihy.

Šlo o díla středověkých i novodobých myslitelů, teologickou, nábožensko-esejistickou, filozofickou i vědeckou literaturu. Zaměřil se i na českou beletrii, například na díla K. J. Erbeny, J. Zeyera, J. Demla, J. Durycha, K. Schulze, i beletrii překladovou.

Přední autoři

Kolem jeho vydavatelství se soustředil okruh předních českých autorů. Jeho vydavatelské dílo dosáhlo úctyhodných rozměrů přes čtyři sta titulů, z toho 140 samostatných knih, 131 sborníků a 27 výborů poezie. Mezi ilustrátory jeho knih patřili Josef Váchal, Bohuslav Reynek, Josef Čapek, Florianův syn Michael a mnoho dalších.

Bohuslav Reynek se narodil 31. května 1892 v Petrkově na Havlíčkobrodsku v tehdejší Rakousku-Uhersku a zemřel 28. září 1971 v Petrkově.

Jako jediný syn se měl ujmout rodného selského statku. K tomu se připravoval studiem na jihlavské reálce, kde maturoval roku 1910, a pražské technice. Tu však po půl roce opustil.

Krátce pracoval na petrkovském hospodářství, ale nakonec se rozhodl zasvětit svůj život umění. Léta 1911 až 1912 strávil ve Francii. Po návratu domů začal malovat a psát verše.

První z nich publikoval v roce 1914. Téhož roku se seznámil s Josefem Florianem, který měl vliv na jeho poetickou tvorbu, a stal se spolupracovníkem na jeho Dobrém díle.

Roku 1926 Reynek znovu odjel do Francie a deset let trávil střídavě část roku v Grenoblu a část v Petrkově. V Grenoblu především rozvíjel svůj výtvarný talent, také zde pravidelně vystavoval, čím dál víc se přitom soustředoval na grafiku, hlavně suchou jehlu a lepty.

Roku 1926 se oženil s francouzskou básnířkou Suzanne Renaud a od roku 1936 spolu žili trvale v Petrkově. Bohuslav Reynek byl pohřben vedle své manželky ve Svatém Kříži u Havlíčkova Brodu.

Doprovodný program

Literární workshop pro veřejnost: září 2024

Edukační programy pro školní a dětské kolektivy: září, říjen 2024

Komentovaná prohlídka výstavy: 3. 11. 2024 v 15 hodin

Beseda, uvedení katalogu: 3. 11. 2024 v 16 hodin

Třebíčská delegace navštíví ve Francii Mistra FRANTU

Návštěvy Francie do města Vence v termínu 30. září do 4. října se zúčastní starosta Pavel Pacal, místostarosta Miloš Hružka, místostarosta Pavel Janata, tajemnice Jaromíra Moudrá a mluvčí Irini Martakidisová.

Starosta Pacal vysvětlil, že ve Vanci žije čestný občan Třebíče Mistr FRANTA. Připomněl, že letos na podzim uplyne deset let od otevření Galerie FRANTA v Třebíči v Národním domě na Karlově náměstí.

„Při této příležitosti jsme chtěli mistra přivítat v Třebíči, ale je mu 94 let a cestování už mu působí potíže. O setkání projevil zájem a musíme také

projednat zapůjčení některých děl z této galerie do zamýšlené výstavy, která se uskuteční od jara příštího roku v areálu Pražského hradu,“ vysvětlil Pacal.

Ta se uskuteční u příležitosti loňského udělení státního vyznamenání. Delegace také navštíví představitele města Vance a nastíní možnou spolupráci. To Pacal odůvodnil tím, že Třebíč ve Francii nemá partnerské město. Ve Vanci nastoupilo na radnici nové vedení, a proto mají zástupci Třebíče zájem o navázání kontaktů. Pokud jde o mluvu, odehraje se v angličtině, případně se tlumočení ujme Mistr FRANTA. –zt–

MĚSTO KUNŠTÁT, PANSKÁ ZAHRA DA POD ZÁMKEM

PŘEH LÍDKA
HRNČÍŘSKÉHO
ŘEMESLA

VÝSTAVA,
SOUTĚŽ
KERAMIKŮ

HRNČÍŘSKÝ JARMARK V KUNŠTÁTĚ
14.-15. 9. 2024

KULTURNÍ
PROGRAM

WWW.HRNČÍŘSKÝJARMARK.CZ